

9. Vasylytsiv, N.M. (2019). «Digital marketing as a component of the promising development direction of industry 4.0». *Naukovyj pohliad: ekonomika ta upravlinnia*. № 2. pp. 35-40.
10. Il'chenko, T.V. (2020). «The role of marketing tools in the innovative development of agricultural enterprises». *Biznes-Inform*. № 10. pp. 460-468.
11. Il'chenko, T., Bezuhla, L. (2019). «Trends and changing priorities on the European market of agricultural products». *Investytsii: praktyka ta dosvid*. № 24. pp. 35-42.
12. Ome'ianenko, O.V. (2023). «Advantages and challenges of social networks in agricultural sector marketing». *Suchasni pidkhody do vyryshennia problem nauky i tekhniky*. [Perevahy ta vyklyky sotsial'nykh merezh u marketynhu ahrarynoho sektoru]. *Proceeding of the Materials of the II Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsiia*. Kyiv. Ukraine .pp. 48-52.
13. Hubariev, P., Zasiad'ka, V. (2020). «Digital technologies in the agricultural sector of Ukraine: problems and prospects». *Ekonomika APK*. №3. pp. 5-16.

Bondarenko V., Reznik N., Lutsii O. Prospects for the introduction of internet- marketing in the marketing activities of agricultural enterprises.

This article aims to study the prospects for introducing Internet marketing into the marketing activities of agricultural enterprises and to determine its potential for improving the competitiveness and efficiency of these enterprises. The article uses the analysis of literature sources, study of scientific articles and practical studies, and analysis of statistical data and empirical observations. The article examines the prospects of introducing Internet marketing into agricultural enterprises' marketing activities, revealing its main advantages and possible strategies for achieving success in the current economic environment. The essence of Internet marketing and its impact on the marketing activities of agricultural enterprises are studied. The advantages and possible obstacles to introducing Internet marketing for these enterprises are reviewed. The strategies and tools for implementing Internet marketing, which can be effective in the agricultural sector, have been identified. The article contributes to understanding the impact of Internet marketing on the marketing activities of agricultural enterprises and identifies new opportunities for their development in the digital economy. The study results can be helpful for agricultural enterprises, helping them realize the potential of Internet marketing and identify strategies for its successful implementation. The article considers the prospects of introducing Internet marketing into agricultural enterprises' marketing activities, revealing its main advantages and possible strategies for achieving success in the current economic environment. The article reveals its main advantages and possible strategies for success in the current economic environment. This can lead to increased efficiency of marketing campaigns and increased competitiveness of enterprises. Further research opportunities include a more in-depth analysis of the effectiveness of specific Internet marketing strategies for the agricultural sector and research on new trends and innovations in this area.

Keywords: Internet marketing, agricultural sector, prospects of Internet marketing, implementation of Internet marketing, advantages of Internet marketing, opportunities of Internet marketing, marketing activities, website, social networks, influencers.

Стаття надійшла до редакції 05.02.2024 р.

Бібліографічний опис статті:

Бондаренко В.М., Резнік Н.П., Луцій О.П. Перспективи впровадження інтернет-маркетингу в маркетингову діяльність підприємств аграрного сектору. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2024. № 2. С. 83-89.

Bondarenko V., Reznik N., Lutsii O. Prospects for the introduction of internet- marketing in the marketing activities of agricultural enterprises. *Actual problems of innovative economy and law*. 2024. No. 2, pp. 83-89.

УДК: 332.146; JEL classification: Q01
DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2024-2-16>

ІВАНОВА Наталія Володимирівна, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри підприємництва і торгівлі, <https://orcid.org/0000-0001-6622-7310>

ІВАНОВ Гліб Костянтинівич, аспірант кафедри менеджменту та адміністрування, <https://orcid.org/0009-0005-8015-955X>

ФІНАНСОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА НА ЗАСАДАХ СТАЛОСТІ

Іванова Н.В., Іванов Г.К. *Фінансовий механізм забезпечення стратегічного розвитку підприємства на засадах сталості.*

У статті розглянуто проблеми формування ефективної стратегії фінансування сталого розвитку підприємства. Автори наголошують на важливості інтеграції принципів сталого розвитку в усі сфери діяльності підприємства, включаючи фінансовий механізм. Досліджено теоретичні основи та методологічні підходи до розроблення механізму фінансування сталого розвитку. Автори запропонували концептуальну модель фінансового механізму забезпечення стратегічного розвитку підприємства на засадах сталості. Визначено основні складові практичної реалізації фінансового механізму, декомпозицію цілей, вибір фінансових інструментів, залучення зовнішніх ресурсів, моніторинг і контроль. Розкрито сутність специфічних інструментів фінансування сталого розвитку, таких як зелені облигації, інвестиції в інфраструктуру, мікрофінансування та імпаکت-інвестування. Підкреслено важливість забезпечення оптимального поєднання різних джерел фінансування: власних коштів, банківських кредитів, державних програм, грантів, інвестицій та альтернативних інструментів. Необхідно забезпечити постійне планування та відстеження процесу залучення коштів, водночас забезпечуючи прозорість і підвітність на кожному етапі; оцінювання ефективності використання коштів і можливість коригування стратегії за умов реалізації ризиків. Автори наголошують на необхідності для досягнення стратегічних цілей активного залучення зацікавлених сторін, таких як інвестори, громадські організації та місцеві спільноти, не лише для фінансування, але й на етапі розроблення та впровадження стратегії. Водночас важливо надавати належну інформацію про досягнуті результати та прогрес у сфері сталого розвитку, що сприятиме підвищенню довіри та репутації підприємства.

Ключові слова: сталий розвиток, фінансові інструменти, фінансовий механізм, імпакт-інвестування, стратегія підприємства.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Глобальна парадигма сталого розвитку	потребує від підприємств усіх масштабів і видів економічної діяльності комплексного підходу до
--	--

¹Національний університет «Чернігівська політехніка»

імплементатії принципів сталого розвитку у систему стратегічного управління. Сталий розвиток передбачає збалансований підхід до економічної, соціальної та екологічної сфер діяльності, що дозволяє задовольняти потреби сьогодення без шкоди для майбутніх поколінь [15]. Очевидно, що досягнення цієї мети вимагає значних інвестицій та обґрунтованої стратегії фінансування. У цьому контексті визначення ефективної стратегії фінансування сталого розвитку підприємства є надзвичайно важливим завданням. Зазначена стратегія має забезпечувати стабільне надходження у встановлені строки необхідних обсягів фінансових ресурсів і бути узгодженою з корпоративною стратегією, яка визначає довгострокові цілі розвитку підприємства. Інакше може виникнути ситуація, коли реалізація корпоративних стратегічних цілей опиниться під загрозою через відсутність необхідних фінансових ресурсів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблематику фінансування сталого розвитку у своїх наукових роботах розкривала низка вітчизняних і закордонних учених: Н. Васильєва, М. Вієс, І. Вініченко, М. Дубина, Г. Кларк, Н. Катан, І. Ломачинська, Д. Олійник, О. Сакаль, О. Солодовнік, А. Фейнер, Л. Шкварчук та інші.

Узагальнюючи підходи до фінансування сталого розвитку підприємства, викладені у зазначених роботах, можна виокремити такі. По-перше, досліджують тенденції розвитку основних інструментів сталого фінансування, таких як зелені облігації, мікрофінансування та інші, котрі підтримують реалізацію екологічних і соціальних проєктів. По-друге, забезпечення фінансової стійкості підприємства здійснюється шляхом розроблення та впровадження стратегій фінансової стійкості, які дозволяють підприємствам та організаціям адаптуватися до змін і ризиків, пов'язаних зі сталим розвитком. Третій напрям досліджень у сфері фінансування сталого розвитку пов'язаний з організацією відповідної діяльності на підприємстві шляхом розроблення та впровадження ефективних систем фінансового управління, що сприяє ефективному використанню фінансових ресурсів для підтримки сталого розвитку. По-четверте, важливим є розвиток фінансово-економічної політики держави у сфері забезпечення сталості, включаючи розвиток грошово-кредитної політики, бюджетної політики, податкової політики та інших інструментів, які сприяють сталому розвитку.

Попри численні напрацювання науковців у напрямі дослідження фінансового забезпечення досягнення стратегічних цілей сталого розвитку на всіх рівнях господарювання, ці питання на сьогодні потребують поглибленого вивчення. Що пов'язано з постійним і динамічним розвитком ринку фінансових послуг, виникненням нових способів взаємодії між фінансовими установами та їх клієнтами, особливо представниками малого та середнього бізнесу. Також маловивченими залишаються питання щодо обґрунтування теоретичних і прикладних положень формування стратегії фінансування сталого розвитку підприємств.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є узагальнення наявних напрацювань і розроблення концептуальних положень і рекомендацій щодо формування фінансової стратегії підприємства в контексті реалізації парадигми сталого розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Сталий розвиток, який передбачає збалансований розвиток економіки, соціальної сфери та навколишнього середовища, що дозволяє задовольняти потреби сьогодення без шкоди для майбутніх поколінь є основним стратегічним пріоритетом для сучасних підприємств [15]. Значимість проявляється не лише щодо забезпечення прибутковості та загальної ефективності діяльності, але й щодо формування конкурентних переваг на ринку, реалізації завдань репутаційного менеджменту, створення позитивного іміджу компанії в суспільстві тощо. У контексті реалізації підприємницької діяльності імперативи сталості означають ефективне використання ресурсів, зменшення негативного впливу на навколишнє середовище, соціальну відповідальність і розвиток людського капіталу. Декомпозиція принципів сталого розвитку наведена на рис. 1.

Однак досягнення цілей сталості та дотримання зазначених принципів потребує значних інвестицій і обґрунтованої стратегії фінансування, яка має враховувати всі три складові, забезпечуючи збалансований підхід до їх реалізації. Отже, розроблення та реалізація ефективної стратегії фінансування сталого розвитку підприємства є надзвичайно важливим завданням.

Фінанси відіграють визначну роль у забезпеченні сталого розвитку, оскільки вони є засобом оцінювання матеріальних показників і засобом розподілу та перерозподілу матеріальних благ, створених у суспільстві в процесі відтворення. У зв'язку з цим фінансові ресурси набули нового сутнісного змісту та ролі в процесах суспільного відтворення за часів зародження нових економічних умов господарювання на засадах сталості.

Розподільна концепція фінансів базується на виникненні фінансів у процесі розподілу та перерозподілу вартості сукупного відтворення, тоді як відтворювальна концепція передбачає врахування всіх стадій відтворювального процесу [7]. Залежно від моделі фінансових відносин у суспільстві, різняться розуміння сутності та застосування економічної категорії фінансові ресурси як на рівні держави, тобто макроекономічному рівні, так і на рівні суб'єктів підприємництва, або мікрорівні.

Фінансові ресурси та їх ефективне використання визначають не лише фінансовий стан підприємства, але й здатність досягати визначених стратегічних цілей, а успішність інвестиційної та операційної діяльності залежить від належного фінансування. Для визначення стратегії фінансування сталого розвитку підприємства необхідно провести комплексний аналіз внутрішніх і зовнішніх факторів, що впливають на його діяльність. Відзначимо, що внутрішні фактори включають фінансовий стан підприємства, його організаційну структуру, виробничі потужності, людські ресурси та інші внутрішні аспекти. До зовнішніх

факторів віднесемо ринкову кон'юнктуру, законодавчу базу, екологічні вимоги, соціальні очікування та інші чинники, які, з-поміж іншого, залежать від умов діяльності компанії.

Після проведення аналізу необхідно визначити конкретні цілі та завдання сталого розвитку підприємства, а також оцінити необхідні інвестиції для їх досягнення. На основі цієї інформації можна розробити стратегію фінансування, яка включатиме оптимальне поєднання різних джерел фінансування та часові межі їх залучення.

Важливим аспектом є також аналіз ризиків і розроблення заходів щодо їх мінімізації. У процесі реалізації завдань і досягнення цілей сталого розвитку підприємство може зіткнутися з різними ризиками, такими як економічна та політична нестабільність, законодавчі зміни, екологічні катастрофи тощо. Тому стратегія фінансування повинна включати механізми управління ризиками та забезпечувати гнучкість у разі непередбачуваних обставин.

Основними напрямками фінансування на рівні підприємства у сфері забезпечення сталого розвитку, на наш погляд, можна визначити такі:

1. Реалізація пріоритетів і цілей сталого розвитку. Підприємства можуть визначити пріоритети та цілі сталого розвитку, які враховують економічні, соціальні та екологічні аспекти, що, наприклад, може передбачати впровадження екологічно чистих технологій, підвищення ефективності використання ресурсів, покращення соціальних умов праці та специфічні заходи у напрямі підвищення конкурентоспроможності [11].

2. Урахування факторів сталого розвитку. Підприємства можуть ідентифікувати найбільш впливові на свою діяльність складові факторів сталого розвитку (економічні, соціальні та екологічні аспекти). Що може передбачати врахування рівня попиту, стабільності валютної системи, податкового навантаження, наявності та вартості ресурсів, рівня соціального розвитку та інших факторів [15].

Головний принцип:		
Відповідальність за майбутнє покоління – забезпечення відповідальності за майбутнє покоління шляхом впровадження екологічних, соціальних та економічних стратегій, які забезпечать довгостроковий розвиток		
Базові специфічні принципи:		
<i>Екологічна безпека</i> – зміцнення екологічної безпеки шляхом зменшення впливу на навколишнє середовище та збереження природних ресурсів	<i>Соціальна справедливість</i> – забезпечення рівних можливостей для всіх громадян, незалежно від їхнього соціального статусу, раси, статі, віку та інших факторів	<i>Економічна ефективність</i> – забезпечення економічної ефективності шляхом оптимізації використання ресурсів і підвищення ефективності виробництва
Субпринципи екологічного спрямування	Субпринципи соціального спрямування	Субпринципи економічного спрямування
<i>Природнича багатогранність</i> – збереження різноманітності природних екосистем і видів	<i>Суспільна відповідальність</i> – співробітництво між усіма учасниками суспільства, включаючи уряди, бізнес-структури, громадські організації та приватних осіб	<i>Стійка економіка</i> – зменшення залежності від невідновлюваних природних ресурсів і розвитку економіки на основі відновлюваних ресурсів
<i>Відновлення</i> – є необхідною складовою розвитку, яка дозволяє зберегти природні ресурси та екосистеми для майбутнього покоління	<i>Розвиток зсередини</i> – означає, що люди мають здатність змінювати світ і прагнути до позитивних змін у своєму оточенні	<i>Сталість</i> – Забезпечення сталості означає дозволити процесу протікати протягом тривалого часу, щоб забезпечити сталий розвиток
Загальні принципи:		
1. <i>Рух до позитивного</i> – акцент на створення позитивного середовища, а не зосередження на негативі.		
2. <i>Економія життєво важливих ресурсів</i> – є основною складовою сталого розвитку, яка дозволяє виживати та розвиватися.		
3. <i>Гармонізація потреб</i> – гармонізувати екологічні, соціальні, економічні, політичні та культурні потреби та не розвивати один вид завдяки іншому.		
4. <i>Суспільний контроль, співробітництво та взаємодія</i> – забезпечення суспільного контролю, співробітництва та взаємодії між усіма учасниками суспільства, включаючи уряди, бізнес-структури, громадські організації та приватних осіб.		

Рис. 1. Декомпозиція принципів сталого розвитку.

Джерело: систематизовано авторами на основі [1; 5; 15].

3. Розроблення та впровадження системи управління сталим розвитком на організаційному рівні, яка складається з етапів планування, моніторингу та оцінювання результатів. Пов'язані з цим витрати включають формування критеріїв і показників сталого розвитку, розроблення процедур збору та аналізу даних, а також забезпечення механізму реагування на зміни [1].

4. Упровадження екологічно чистих технологій, які зменшують негативний вплив на навколишнє середовище та заміщують традиційні для галузі технології операційної діяльності [5].

5. Реалізація соціальних програм. Підприємства можуть фінансувати активну взаємодію з

громадою у напрямі допомоги з вирішенням суспільних проблем. Також реалізовувати проєкти щодо покращення умов праці, зміцнення безпеки та здоров'я працівників, побутових питань, додаткового стимулювання професійного зростання та інші [10].

Отже, спираючись на концептуальний підхід до ідентифікації поняття «фінансовий механізм» [4], який, з позицій авторів зазначеної наукової праці, представлений «...сукупністю методів і форм, інструментів, прийомів і важелів впливу на стан та розвиток підприємства», пропонуємо фінансовий механізм забезпечення стратегічного розвитку підприємства на засадах сталості (рис. 2).

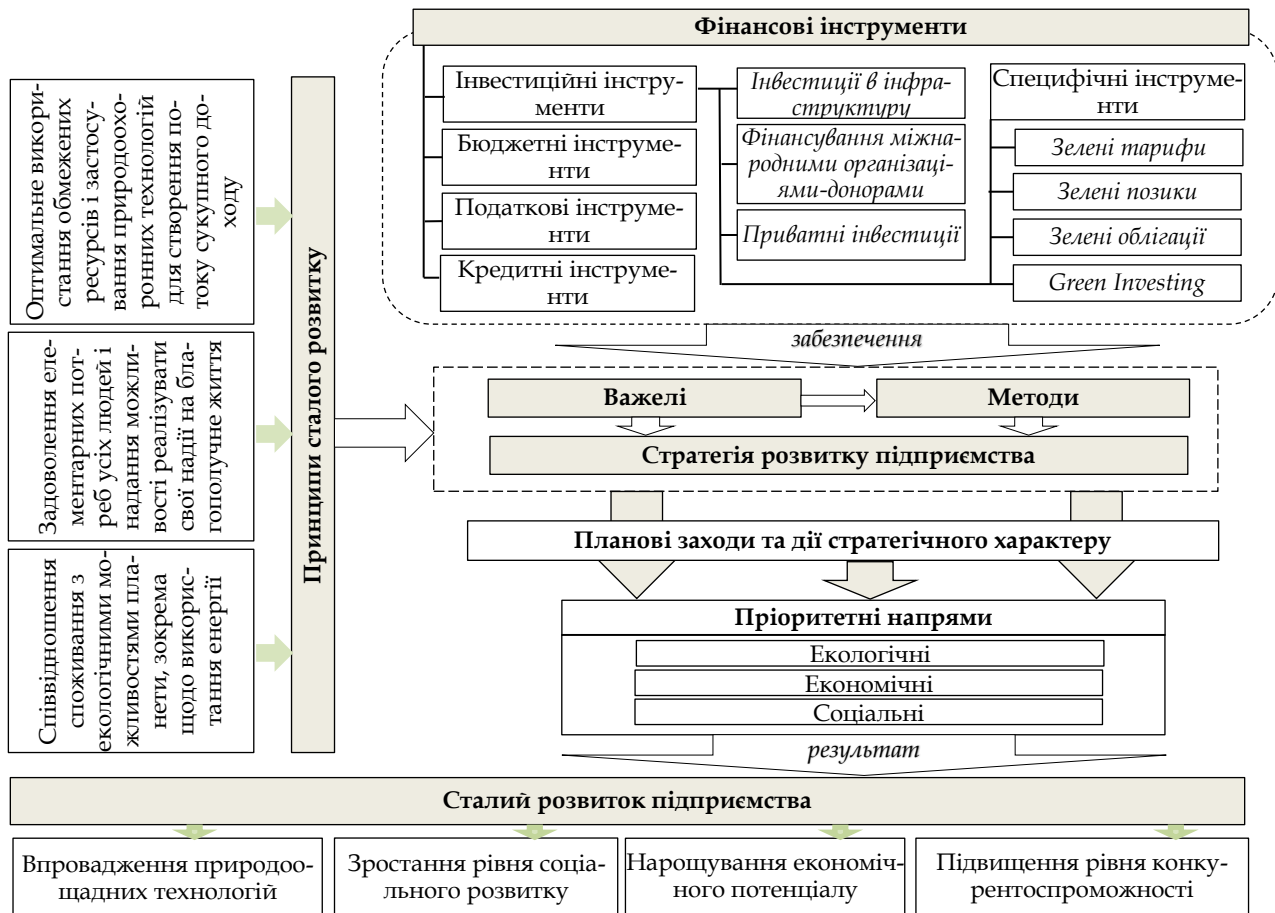

Рис. 2. Фінансовий механізм забезпечення стратегічного розвитку підприємства на засадах сталості

Джерело: розроблено авторами.

Специфічними інструментами фінансування сталого розвитку підприємства водночас можна вважати такі:

- зелені облигації – як інструмент фінансування, який використовують для фінансування екологічних проєктів, спрямованих на розвиток відновлювальної енергетики, забезпечення енергоефективності, охорони довкілля та інші;

- інвестиції в інфраструктуру, котрі використовують для фінансування інфраструктурних проєктів, таких як будівництво екологічних транспортних систем, відновлювальних енергетичних систем, систем очищення води та інших проєктів, які сприяють сталому розвитку;

- мікрофінансування – набуло поширення для надання кредитів малому бізнесу та мікропідприємствам, які сприяють сталому розвитку.

Запропонований механізм передбачає залучення інвестиційних інструментів, котрі, з позиції забезпечення сталого розвитку, варто розглядати у сфері імпаکت-інвестування. Цей концепт сьогодні набуває актуальності та стає вже самостійною стратегією для інвесторів, які, крім прибутку, передбачають позитивні соціальні та (або) екологічні наслідки своїх інвестиційних рішень [14]. У наукових та аналітичних дослідженнях зустрічаються різні терміни, пов'язані з імпакт-інвестуванням. Один з них – соціально відповідальне інвестування (SRI), яке зосереджується на соціальних аспектах інвестування. Інший концепт – екологічне, соціальне інвестування та

інвестування в управлінні громадами (ESG) – є ширшим і враховує відповідні фактори, що впливають на діяльність компаній [12]. Додатково виділяють Green investing – інвестиції в окремі бізнес-проєкти, що дозволяють отримати позитивний вплив на навколишнє середовище.

Імпакт-інвестування передбачає інвестиції в компанії, організації та фонди з метою створення вимірюваного соціального та екологічного впливу поряд з фінансово-економічною віддачею. Цей термін з'явився 2007 р. і набув популярності серед інвесторів, які прагнуть не лише отримати фінансову вигоду, але й впливати на позитивні зміни в суспільстві та навколишньому середовищі. Імпакт-інвестори прагнуть розмістити капітал у підприємства, некомерційні організації та фонди, діяльність яких націлена на позитивні перетворення в суспільно-економічній сфері [13].

Імпакт-інвестиції відрізняються від інших видів інвестицій тим, що передбачають очікування фінансової прибутковості, яка є запорукою підзвітності та можуть бути реалізовані в різних сферах, таких як освіта, охорона здоров'я, енергетика, сільське господарство, житлово-комунальне господарство та ін. Критерії імпакт-інвестицій визначені Всесвітньою мережею імпакт-інвестування (GIIN) та включають формулювання соціальних цілей, повернення інвестицій і вимірювання соціального та/або екологічного впливу.

Чотири основні ознаки імпакт-інвестування [13]:

1. Мотивація інвестора здійснити позитивний соціальний або екологічний вплив за допомогою своєї інвестиції.

2. Повернення інвестицій – імпаکت-інвестиції мають приносити фінансову вигоду або повертати вкладені кошти.

3. Рівень прибутковості, як правило, нижчий за середньоринковий.

4. Оцінювання впливу – наступною характерною особливістю імпаکت-інвестицій є вимога інвестора проводити оцінювання та звітувати про соціальні та екологічні результати капіталовкладень, забезпечуючи їх прозорість.

Для вимірювання впливу імпакт-інвестування використовують різні показники, серед яких: соціальні показники (вимірювання соціального ефекту може включати аналіз соціальних показників, таких як зменшення бідності, підвищення якості освіти, покращення доступу до медичних послуг тощо); екологічні показники (відображають збереження природних ресурсів, зменшення викидів шкідливих речовин, покращення якості довкілля тощо); основні показники успіху (дозволяють виміряти досягнення конкретних цілей, які були поставлені перед імпакт-інвестиціями, і визначити їх вплив на соціальну та екологічну сфери), а також фінансова звітність та економічна оцінка, яка дозволяє оцінити досягнення поставлених цілей і визначити подальші кроки для покращення впливу. Ці показники допомагають імпакт-інвесторам та організаціям визначити ефективність своїх інвестицій і вплив на соціальну та екологічну сфери, сприяючи створенню позитивних змін у суспільстві та навколишньому середовищі [2; 3].

Попри розвиток фінансових інструментів, роль фінансових установ і фінансових ринків у сприянні більш сталій діловій практиці є дуже обмеженою. Найчастіше вони функціонують у традиційному режимі, що викликає серйозні протиріччя між прагненнями бізнесу до сталого розвитку та наявними на ринку можливостями залучення ресурсів для його забезпечення. З одного

боку, учасники фінансового ринку все більше враховують екологічні, соціальні та управлінські (ESG) фактори у своїх інвестиційних рішеннях, з другого, реалії свідчать про дуже повільне просування у напрямі формування фінансових важелів сталої ділової практики [9; 11].

Висновки та перспективи подальших досліджень. Стратегія фінансового забезпечення сталого розвитку підприємства повинна бути спрямована на збалансування параметрів зростання операційної діяльності та необхідного рівня фінансової безпеки. Побудова ефективного фінансового механізму сталого розвитку підприємства є важливим завданням для забезпечення його довгострокової стійкості та конкурентоспроможності. Розроблена стратегія повинна враховувати різноманітні внутрішні та зовнішні фактори, а також збалансовано поєднувати економічну, соціальну та екологічну складові.

Стратегічні рішення щодо фінансування мають ґрунтуватися на комплексному аналізі поточного стану підприємства, його цілей сталого розвитку та необхідних інвестицій для їх досягнення. Треба забезпечити оптимальне поєднання різних джерел фінансування, таких як власні кошти, банківські кредити, державні програми, гранти, інвестиції та альтернативні інструменти, а також ретельно планувати та відстежувати процес залучення коштів, забезпечуючи прозорість і підзвітність на кожному етапі.

Важливо здійснювати постійне оцінювання ефективності використання коштів і передбачити можливість коригування стратегії у разі потреби, зокрема, у разі реалізації ризиків.

Для досягнення стратегічних цілей підприємство повинне активно залучати зацікавлені сторони, зокрема інвесторів, громадські організації та місцеві спільноти, не тільки до фінансування, але й до процесу розроблення та впровадження стратегії. Водночас важливим є забезпечення належного інформування про досягнуті результати та прогрес у сфері сталого розвитку, що сприятиме підвищенню довіри та репутації підприємства.

Література.

1. Дубина М., Сердюк Д. Забезпечення сталого розвитку України в умовах невизначеності та турбулентності зовнішнього середовища. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2023. № 4(36). С. 9-25.
2. Іванова Н. Імпакт-інвестування як сучасний концепт сталого розвитку логістичних систем. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2023. №1(33). С. 226-237 DOI: 10.25140/2411-5215-2023-1(33)-226-237.
3. Ломачинська І.А. Концептуальні підходи до визначення сутності імпакт-інвестицій. *Бізнес-інформ*. 2020. № 2. С. 16-22. URL: <http://dSPACE.onu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/28020/1/16-22.pdf>.
4. Метеленко Н.Г., Шульга О.П. Концептуалізація поняття «фінансовий механізм». *Причорноморські економічні студії: економічний науково-практичний журнал*. 2016. № 10. С. 171-179.
5. Олійник Д.І. Міжнародний досвід фінансування сталого розвитку громад (на прикладі формування мережевої інфраструктури). Київ: НІСД, 2017. 48 с.
6. Солодовник О. Фінансове забезпечення сталого розвитку підприємств. *Економіка та суспільство*. 2023. № 49. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-49-17>.
7. Стратегія розвитку фінансового сектору України до 2025 року. URL: <http://surl.li/cvpla>.
8. Шевченко О.М., Рудич Л.В. Розвиток фінансових технологій в умовах цифровізації економіки України. *Ефективна економіка*. 2020. № 7. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.7.61>.
9. Шкварчук Л., Гайдін О. ESG-критерії в системі оцінювання сталого розвитку. *Журнал «Наукові інновації та передові технології»*. 2020. №5(7). С. 195-206.
10. Clark G., Feiner A., Viehs M. From the stockholder to the stakeholder. How sustainability can drive financial outperformance. *SSRN Electronic Journal*. 2014. DOI: <https://doi.org/10.2139/ssrn.2508281>.
11. Eccles R.G., Ioannou I., Serafeim G. The Impact of Corporate Sustainability on Organizational Processes and Performance. *Management science*. 2014. Vol. 60. Issue 11. P. 2835-2857.
12. ESG-принципи та відповідальне інституційне інвестування у світі: Критичний огляд досліджень. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2020. 88 с.

13. Impact Investment: Why Business Chooses Socially Significant Projects. URL: <https://ufuture.com/en/impact-investment-why-business-chooses-socially-significant-projects/>.
14. Snider A. Impact Investing: The Performance Realities. Global Impact Investing Network. 2016. URL: <http://surl.li/syzwu>.
15. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development. URL: <https://sdgs.un.org/2030agenda>.

References.

1. Dubyna, M., Serdiuk, D. (2023). «Ensuring sustainable development of Ukraine in conditions of uncertainty and turbulence of the external environment». *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia*. № 4(36). pp. 9-25.
2. Ivanova, N. (2023). «Impact investing as a modern concept of sustainable development of logistics systems». *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia*. №1(33). pp. 226-237 DOI: 10.25140/2411-5215-2023-1(33)-226-237.
3. Lomachyns'ka, I.A. (2020). «Conceptual approaches to determining the essence of impact investments». *Biznes-inform.* № 2. pp. 16-22. Available at: <http://dSPACE.onu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/28020/1/16-22.pdf>.
4. Metelenko, N.H., Shul'ha, O.P. (2016). «Conceptualization of the concept of "financial mechanism"». *Prychornomors'ki ekonomichni studii: ekonomichnyj naukovo-praktychnyj zhurnal*. № 10. pp. 171-179.
5. Olijnyk, D.I. (2017). *Mizhnarodnyj dosvid finansuvannya staloho rozvytku hromad (na prykladi formuvannya merezhevoi infrastruktury)*. [International experience of financing the sustainable development of communities (on the example of the formation of network infrastructure)]. NISD. Kyiv. Ukraine.
6. Solodovnik, O. (2023). «Financial support for the sustainable development of enterprises». *Ekonomika ta suspil'stvo*. № 49. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-49-17>.
7. Stratehiia rozvytku finansovoho sektoru Ukrainy do 2025 roku. [Strategy for the development of the financial sector of Ukraine until 2025]. Available at: <http://surl.li/cvpla>.
8. Shevchenko, O.M., Rudyk, L.V. (2020). «Development of financial technologies in the conditions of digitization of the economy of Ukraine». *Efektivna ekonomika*. № 7. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.7.61>.
9. Shkvoarchuk, L., Hajdin, O. (2020). «ESG-criteria in the evaluation system of sustainable development». *Zhurnal «Naukovi innovatsii taпередovi tekhnologii»*. №5(7). pp. 195-206.
10. Clark, G., Feiner, A., Viehs, M. (2014). «From the stockholder to the stakeholder. How sustainability can drive financial outperformance». *SSRN Electronic Journal*. DOI: <https://doi.org/10.2139/ssrn.2508281>.
11. Eccles, R.G., Ioannou, I., Serafeim, G. (2014). «The Impact of Corporate Sustainability on Organizational Processes and Performance». *Management science*. Vol. 60. Issue 11. pp. 2835-2857.
12. ESG-pryntsyty ta vidpovidal'ne instytutsijne investuvannya u sviti: Krytychnyj ohliad doslidzhen'. (2020). [ESG Principles and Responsible Institutional Investing in the World: A Critical Review of Research]. Vydavnytstvo L'vivskoi politekhniki. L'viv. Ukraine.
13. Impact Investment: Why Business Chooses Socially Significant Projects. Available at: <https://ufuture.com/en/impact-investment-why-business-chooses-socially-significant-projects/>.
14. Snider, A. (2016). Impact Investing: The Performance Realities. Global Impact Investing Network. Available at: <http://surl.li/syzwu>.
15. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development. Available at: <https://sdgs.un.org/2030agenda>.

Abstract.

Ivanova N., Ivanov G. *Financial mechanism for ensuring the strategic development of the enterprise on the basis of sustainability.*

The article begins by highlighting the global paradigm shift towards sustainable development. It requires companies of all scales and industries to take a comprehensive approach to implementing sustainability principles into their strategic management systems. The authors define sustainable development as a balanced approach to economic, social, and environmental spheres that allows meeting present needs without compromising future generations. Achieving sustainable development goals necessitates significant investments and a well-grounded financing strategy. In this context, determining an effective, sustainable development financing strategy for a company becomes a critical task that should be aligned with the corporate strategy defining the company's long-term development goals. The authors review research on financing sustainable development by domestic and foreign scholars. They synthesize the primary approaches, including studying green financing instruments, developing financial sustainability strategies, implementing sustainable financial management systems, and shaping state financial policies to foster sustainability. The theoretical section analyzes the role of finance in enabling sustainable development through resource valuation, distribution, and redistribution mechanisms. The authors comprehensively analyze internal and external factors influencing a company's activities to determine specific sustainable development goals, assess required investments, develop an optimal mix of financing sources with timelines, and design risk mitigation measures. The paper outlines key areas for financing sustainable development initiatives at the company level, such as implementing sustainability priorities, accounting for sustainability factors, developing organizational sustainability management systems, adopting clean technologies, and implementing social programs. A conceptual framework for a financial mechanism to support a company's strategic sustainable development is proposed. An important aspect is to ensure proper communication about the results achieved and progress in sustainable development, which will help increase the company's credibility and reputation.

Keywords: sustainable development, financial instruments, financial mechanism, impact investing, enterprise strategy.

Стаття надійшла до редакції 27.02.2024 р.

Бібліографічний опис статті:

Ivanova N., Ivanov G. *Фінансовий механізм забезпечення стратегічного розвитку підприємства на засадах сталості. Актуальні проблеми інноваційної економіки та права.* 2024. № 2. С. 89-94.

Ivanova N., Ivanov G. *Financial mechanism for ensuring the strategic development of the enterprise on the basis of sustainability. Actual problems of innovative economy and law.* 2024. No. 2, pp. 89-94.